

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2434/00

כבוד השופט מ' חשין
כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופט י' אנגלרד

בפני:

שמואל פלאטו שרון

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר-דינו של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום
17.2.2000 בת"פ 305/94 שניתן על-ידי כבוד השופטת ע' קפלן-
הגלר

כ"ד באייר תש"ס (29.5.2000)

תאריך הישיבה:

עו"ד משה פרידל

בשם המערער:

עו"ד אורי כרמל

בשם המשיבה:

פסק-דין

השופטת ד' דורנר:

המערער, יחד עם אחרים, קיבל בדרכי מרמה מחברה צרפתית (להלן: החברה) סכום העולה על
עשרה מליון פרנקים צרפתיים (השווים כשני מליון דולר). המערער הודה במעשה זה על-פי הסדר-טיעון,
והורשע בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

בגדר הסדר-הטיעון, הציעו הצדדים לבית-המשפט לגזור על המערער 11 חודשי מאסר בפועל,
ולחייבו בתשלום 1,200,000 דולר פיצויים לחברה. בית-המשפט המחוזי, בגזר-דין מפורט, לאחר שעמד על
חומרת העבירה מחד, מול העונש המוסכם מאידך, הגיע למסקנה כי ראוי לקבל את הסדר-הטיעון, ככל שהוא
נוגע למשך תקופת המאסר בפועל ותשלום הפיצויים. עם זאת, בית-המשפט המחוזי הוסיף על אלה גם מאסר
על-תנאי למשך שלוש שנים.

מכאן הערעור שבפנינו.

המערער טען, כי משקיבל בית-המשפט המחוזי את הסדר-הטיעון, לא היה רשאי להוסיף לגזר-הדין עונש החורג מההסדר.

לא מצאנו בטענה זו כל ממש.

כידוע, בעל הסמכות בגזירת-הדין הוא בית-המשפט לבדו, ועליו לבחון האם בנסיבות העניין משרת הסדר-הטיעון את האינטרס הציבורי. כאמור, בית-המשפט המחוזי קיבל בעיקרו את הסדר-הטיעון, והמערער נפטר מעונש מאסר כבד - שהוא העונש ההולם את הפשעים שביצע. בית-המשפט ראה להוסיף על העונש המוסכם מאסר על-תנאי, דבר המצוי, בוודאי, בסמכותו, והדבר נכון לעשותו.

מטרתו העיקרית של המאסר המותנה היא הרתעת העבריין מלחזור לפעילות פלילית. ראו ע"פ 823/84 **מדינת ישראל נ' הררי**, פ"ד לט(2) 393, בע' 408. בענייננו, לנוכח חומרת העבירות בהן הורשע המערער, חייב האינטרס הציבורי להוסיף לעונש שעליו הוסכם בהסדר-הטיעון, גם עונש שנועד להרתיע את המערער.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד באייר תש"ס (30.5.2000).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט ת

שׁוֹפֵט

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
L03.00024340